

[Justitsministeren]

der i hjemlandet. Det er eksempelvis relevant i forhold til en hel del af de børn, der sammen med deres forældre er kommet hertil fra det tidligere Jugoslavien. Hvad der herefter skal ske med forældrene, kan man ikke læse ud af lovforslaget.

Den kategori, der har retskrav på opholdstilladelse efter litra a i den foreslåede bestemmelse, omfatter f.eks. en mindreårig, som har mistet sine forældre, og efter ordlyden vil det også gælde eksempelvis den unge tysker, der måtte være i den ulykkelige situation at være blevet forældreløs, og som i den foreslåede terminologi må siges at have behov for særlig omsorg.

Jeg er godt klar over – det vil jeg gerne understrege – at dette ikke er hovedsigtet med den foreslåede bestemmelse, men den valgte udformning åbner for disse muligheder. Når dertil kommer, at der efter litra c også skal være retskrav på opholdstilladelse efter en så ubestemt regel som, hvis – som det hedder – andre lignende grunde taler derfor, må jeg være helt afvisende over for den grundlæggende del af forslaget, som er indeholdt i § 1.

En væsentlig problemstilling, som kun er omtalt i bemærkningerne, er spørgsmålet om familiesammenføring, som vi også har haft lejlighed til at diskutere i medierne. Man siger, at forslaget ikke vil medføre en stigning i antallet af familiesammenføringer. Tværtimod vil grundlaget for opholdstilladelsen til den mindreårige ifølge bemærkningerne være bortfaldet, såfremt forældrene dukker op, og man vil kunne inddrage opholdstilladelsen inden for den almindelige 3-års-frist, hvis familien kan forenes i hjemlandet eller et tidligere opholdsland. Det er det, der siges.

Jeg er naturligvis helt klar over, at retstilstanden for så vidt angår forældre til herboende uledsagede mindreårige børn er den, at der alene er retskrav på familiesammenføring i de situationer, hvor forældrene er over 60 år og søger familiesammenføring med et barn, der er her i landet med flygtningestatus eller med en tidsbegrænset opholdstilladelse. Forholdet er endvidere det, at forældrene ikke har retskrav på at få visum til at besøge det herboende barn.

Alt det er jeg helt opmærksom på. Men tror man virkelig selv på, at det er, hvad der er at sige om familiesammenføring på dette punkt? Skal udlændingemyndighederne i alle tilfælde,

hvor forældre til et herboende uledsaget flygtningebarn i tilknytning til indrejse til Danmark søger om opholdstilladelse, afslutte sagerne med afslag og udsendelse af de pågældende? Det vil jeg gerne spørge om. Forholdet vil jo her meget ofte være det, at de pågældende forældre søger om asyl, og senere, hvis de efter en grundig behandling i Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet meddeles afslag, vil de søge om humanitær opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2, eller opholdstilladelse af helt særlige grunde efter § 9, stk. 2, nr. 4.

Her vil udlændingemyndighederne ofte stå i en situation, hvor det uledsagede barn har levet her i landet i adskillige år, har knyttet kontakter og har lært det danske sprog, kort sagt er i gang med at blive integreret i det danske samfund. Forældrene har måske også været her igennem længere tid, fordi man har anvendt de forskellige muligheder for at søge om opholdstilladelse, som vores udlændingelov indeholder. Skal disse familier altid blot sendes tilbage uden videre, måske til lande, hvor levevilkårene er helt anderledes og den samlede familie måske efter adskillige års ophold i udlandet vil føle sig helt fremmedgjort, som vi faktisk i praksis har oplevet det med en række familier fra Iran?

Og hvad med forholdet til vores internationale forpligtelser i den sammenhæng? Jeg mener ikke, man kan udelukke, at der kan være tilfælde, hvor Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 må føre til, at de danske myndigheder bør imødekomme en ansøgning om familiesammenføring for forældrene til et herboende barn, og her tænker jeg særligt på de tilfælde, hvor det må lægges til grund, at barnet ikke vil have mulighed for at tage ophold sammen med forældrene i hjemlandet, dvs. at de ikke kan forenes dér.

Jeg mener også, man skal passe på ikke at være for restriktiv ved vurderingen af, om forældre skal meddeles visum til at besøge herboende uledsagede flygtningebørn. Jeg tør nok sige, konklusionen efter den debat, vi forleden dag havde i Folketinget om bl.a. visumbestemmelserne, var, at det er en opfattelse, også andre partier har. Her må udlændingemyndighederne være forpligtet til at foretage en nøje individuel vurdering og især tage i betragtning, om det er muligt for barnet at rejse til forældrenes hjemland. På det felt må der naturligvis